

રમુજ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ પહેલો.

સુરત, મુખ્યત્વે તથા દીક્ષી
વીંગરની પ્રખ્યાત ગુણીકા તથા
ખીજ ગાનારીઓમાં લાક્ષ્મી ગ-
વાતા મનપસંદ ગાયનોનો સંગ્રહ.

ગાયનના શોખીનોને સારૂ
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
કાસીદાસ ભગવાનદાસ.

સંવત ૧૯૪૩, સને ૧૯૮૬.
સુરત "વિક્ટોરીયા પ્રેસ".
કીર્તન વ્રજુ બાના.

આ ચોપડી કાયદા પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

રમુજ ગાયન સંગ્રહ.

તાલ ચૈકો.

તીજ્જડાં નાદોરદીર તુમ્ દીર-તુમદીર-તુમ તુમતદર દાંની.
 નાદરદાની -તુમ્ દરદાંની -તુમ્ દરદરદર તદર દાની. —૧.
 નાદર દરદાંની -તુમ દરદરદાંની તીમ તદાર તદર દાંની,
 દાંની દાંની ઐં દાંની દાંનીત દાંની;
 તાંના દિર દિરતા હાહાહાહાહાહાહા તદરદાંની. —૨.

રાગ ભૈરવ, ધીમો ત્રીતાલો.

ચલ લીચ લલ્લું ચલ્લ લલ્લી તનના દરદર -તુમ્ દરદર,
 -તુમ્દર તદારે તદારે ઐંતતૂ તન તદારે તદારે દાંની. —૧.
 ઉસ્તાદકા ઇનાદકી કારખાને સામખસુદ્ ઇબ્ક ખુદ;
 નયાં રહ્યા બિહાંનેસા, એકાંસ્કિખક્ ખારયાગિલ્કર ફુખાં;
 નસાયુ દર દર મીયાં દાસ્ત મેહેદમારે બિહાંનેસા. —૨.

રાગ કાલીંગદો-ત્રીતાલ.

પ્યારાજી માનો ખાલમ ચતુર સુજન, ખાલમ ચતુર સુ
જન, પ્યારાજી માનો ખાલમ ચતુર સુજન ॥ ૧ ॥ તુમારે સ
ગકો સાથ અનારી, છોડ દો ચેહુ ગુમાન. ॥ ૨ ॥

મેવારી સંઘ્યાં જાઓ ન ઉત ઘરવા, જાઓ ન ઉત ઘર
વા, મેવારી સંઘ્યાં જાઓ ન ઉત ઘરવા. ॥ ૧ ॥ રેન દીન રહે
મંદીર મેરે, હસકે લગાઉં ગરવા. ॥ ૨ ॥

મેવારી પ્યારા છોડોજી ઉતકા સંગ, છોડોજી ઉતકા સંગ,
મેવારી પ્યારા છોડોજી ઉતકા સંગ. ॥ ૧ ॥ ઉતકે મંદીર તુમ
જાઓ ન પ્યારે, મેહેલ હમારે કરો રંગ. ॥ ૨ ॥

રાગ-ત્રીતાલ.

સારી રેનકો રંગ ગુમાયો, અખ કીયું આયો ભોર ભયે.
॥ ખેવાર ॥ લાખ કહી તુમ ચેક ન માની, જહાં તક દીલમે
ઝોર રહે, નટવરજી તુમ નીપટ ભયે, (ખેવાર) અખ રહત ન
અટકી મોર કહે. ॥ ૧ ॥

હમે મીલાવો કોઈ ગીરધારી, સખી સુનો એક ખાત હ-
મારી ॥ હમે ॥ ૧ ॥ શ્યામ પીયાકી મધુરીસી મુરત, લટક આ-
લપર મેં વારી ॥ હમે ॥ ૨ ॥

સખી પીયા બીન છયા ઝર મરે, આજ સખી નહીં ચે-
ન પરે ॥ સખી ॥ ૧ ॥ ચેન નહીં દીન રેન સખીરી, નૈનાંમે
નીર ઝરેહી ઝરે ॥ સખી ॥ ૨ ॥

સખી કોઈ મોરા પીયાકો ઠેરાઓ, સહાય કરો મોરે મન-
દોભાવો ॥ ૧ ॥ બીરહ બાદલ મોરે શીરપર આચો, કોઈવાકો
સમજાઓરી ॥ ૨ ॥ પીયુ બીજોગસે વ્યાકુળ હોઉંગી, સુગન
ગાન સુનાઓરી ॥ ૩ ॥

મોરી નઠવરસે સુધ લાગ રહી, કાહુ કરૂં કાહાં જાઉં સ-
ખી ॥ મોરી ॥ ૧ ॥ સ્વપ્નેમે મીલે ગીરીવરધારી, લાગી રહી
ગલે જાગી રહી ॥ મોરી ॥ ૨ ॥

રાજ ભરથરીનો ખ્યાલ.

થી સનવંતી રાણી રાજ ભરથરકો લીના ગલે લગાય,
સુન પતી પ્યારે, શીકાર ખેલને દીશા ઉત્તર મત જાવ. **ધુરપત**
છત્રપતી રાજ ત્રીઆકે કેહેને કાનાં કરે બીચાર, બીલમ ના લા-
જે; હુકમકે સાથ કીએ ઘોડે તઈયાર. જન સુનેરી થા ઘોડેમે,
ઓર જોનાથા જરકશીદાર, સવાર હોકે; ચલા જંગલકે તરફ ખે-
લને શીકાર. **શેરો.** ચરતે હીરાણ બીઆખાનમે રાજકે જાળ
આયા નજર, દખ મીરગ કાલા લીએ શમશીર ખેંચી જાયકર,

સખ હીરાણી મીલ રાજશે કેહેને લગી સમજાયકર, મારો મીર-
ગલી દશ પાંચ મત મારો મીરગપર વારકર. **ગઝલ.** સખ
હીરાણી મીલ રાજસે ઇંઉં અર્જ ગુજરી, એ સરદાર હમારા
હમી હે ઉનકી સખ નારી, ના ફરીયાદ સુની રાજસે ના મા-
ની લાચારી, સમશીર ખેંચ રાજએ ઉશ મીરગકુ મારી.

છોટી રંગત-લાવણી. છત વખત મીરગને તાંનસે પ્રાણ
ગુમાયા, સખ મીરગ નારીને રોરો સોર મચાયા, હુઈ કયામત
ઉનપે આર ગમકી છાંયા, બેદરદી રાજ તુજે દરશ નહીં આયા.
વળણ. શ્રાપ દીયા રાજ ભરથરકો, તેરી રાણી વીધવા હો
જય સુન પતી પ્યારે. **॥ ૧ ॥** માર મીરગ લે ચલે રાજ આ-
એ ગુરૂ ગોરખકે તીર, દખ મીરગકુ; નાથજી ખોત હુવે દીલમે
દીલગીર. સજવંન કરો મીરગ નાથજી, માફ કરો મેરી તકશીર,
ચેલા કર લો; છોડકે રાજપાટ મેં ખનું ફકીર. **શેર.** એકીન
માન રાજ ભરથર લે આએ, ગુરૂ ગોરખકે મન પેધારજી, એ
જોગકાતો સાધન રાજ તુજે દુસવારજી, સખ રાજપાટ સલત-
નત દો દલ ધરી ઇનકારજી, માતા કહો જકે ઉસે જો હોય ખી-
હાતા નારજી. **ગઝલ.** તું ગરૂ દેવ હમારા, મેતો હું દાસ તેહા-
રા. કર ચેલા મુજે જલદી ન કર દર અબારા, શીર મુંડ કાન
ફાડ કરી કુધકી ધારા, દે ઝોલી હાથ નાથ મેં ફર દુબારાં

છોટી રંગત-લાવણી. ઝાલી ખપર લે તંનપે ખાખ ર-
 માઈ, લે અંગીઆ ગુરૂકે ઘરકી સુરત લગાઈ, પોંચા દરપે ક્યા
 ભજા હો તેરા ભાઈ, સુનકે અવાજ બાંદી ભીક્ષા લે આઈ.
વળણુ. બાંદીસે હમ નહીં લેતે હે, કેહે દરાણીકુ લેકર આય,
 સુના પતી પ્યારે. **॥ ૨ ॥** સુનકે અચંન જોગીકા બાંદીને દીલ-
 મે ખોત ગુસા ખાયા, હે મુરખ જોગી; પાપ ક્યા તેરે દીલમે
 સમાયા. ઘરકે રૂપ જોગીકા મેહેલમે રાણીકુ ગોરાણુ આયા,
 સુન અચંન બાંદીકે, રાજ ભરથરી જો દીલમે ગભરાયા.
રોર. સુનકે અચંન બાંદીકે મુખસે જોગીને કડવે ખોલજી,
 લાલ હો બાંદીકે મુખપે મારા ચીમટાં તોલજી. બાંદી જો ભી-
 ક્ષા લાઈયો, ગઈ ઉનકે દરપેઘાલજી, રોરો બીથા જોગીકી કહી
 બાંદીને હીરદા ખોલજી. **ગઝલ.** રાણીજી સુણો હાલ
 મેરે દરદા સીતાબી, જોગીને કરી માર મેરે તનકી ખરાબી.
 જોગી નહીં એ હે મુઘા શીપત અજબી, પીઈ ભંગ મશી દર-
 પે આયા મીસલે સરાબી. **છોટી રંગત-લાવણી.** રાણી
 એ સુનકે જીમે ખોત જી જલાઈ, જોગીકે પાંસ ગુરૂસેમે દાડી
 આઈ. જોગીસે જીશ બખત નજરસે નજર મીલાઈ, પેછાંના પ-
 તી નેનાંમે નીર ભર લાઈ. **વળણુ.** કીને દીઆ ખેરાગ ભર-
 થરી, મુઘજુઘ તેરી કાહાં બીસરાએ. સુના પતી પ્યારે. **॥ ૩ ॥**

સોરો સોર મચાયા રાણીકી કંચન કાયા મુરજઈ, ગંમ છાયા
 મેહેલમે, લટા દીઇ ખોલ ખડાશા દરશાઈ. એસા કેહેનારે હાથ-
 સે બીજલીસી ચડકે આઈ. નદ લગી નેનોસે આંસુ ઝોર ખ-
 ડા ખાશી ભર આઈ. **શૈર.** રાજ કહે રાણીસે માતા કાયક
 મીલાએ હે, દે ભીક્ષા જલદી મુજે નાહક દર કયું લગાઈ હે.
 રાણી કહે રાજસે હાથ તુજક શરમ નહીં આઈ હે, ફેરે ફીરી
 સંગ તેરે, માતા કીસે બતાઈ હે. **ગઝન.** મેરે કરમમે
 જોગ લીખા મેં જોગ કમાઈ, તું માતા હે મેરી મેં પુત્ર કેહેલાઈ.
 માતા ના કરો દર તુજે ખાત સુનાઈ, ઘર ઘરસે ભીક્ષા માંગ
 ગુરૂ પાંસ લે જાઈ. **છોટી રંગત-લાવણી.** રાણીને
 કહ્યા રાજસે બચન મંગવાવો, હમ હાથ જોગન તુમ ખેડે જોગ
 કમાવો. એક બાગમે આસન લગા હરી ગુણ ગાવો, કુછ રા-
 મ નામકા હમે સખદ સુનાવો. **વળણ.** વોહી બાગ થા
 માતા મેરા, દીઆ ગુરૂને જાણ સુનાય. સુનો પતી પ્યારે. **॥ ૪ ॥**
 રીસાણગીરજી કહેકે રાણી અમ કયું દીલમે ગભરાવે, કોહો પુત્ર
 પતીકું, કરમકા લીખા સો કેસે કોઈ મીટાવે, આખર હો લા-
 ચાર કહે બીન પતી ગતી કેસે પાવે, બીન પુરૂશ નારકું ભસા
 જો બતા સખર કેસે આવે. **શૈર.** માવા સીંગજી ઇઠં કહે
 સખ સાણી હુધ તઈધારજી, પતીક પુત્ર કેહેને લગી જો થી બી-

હાતા નારજી. સેખ સુખાંની ઇંડું કહે સખસે બરા કીરતારજી.
 સવામીકુ પુત્ર કહ્યા, રાણી રહી મન મારજી. **ગઝલ.** ભર-
 થરકા ખ્યાલ ફડમે ગાવે શોખારાંમજી, બકતાવરશીંગ કહ્યા કી-
 રસા તમામજી. શંભુ ચાર મોરશીંગસે તું ન કર બદ કલામજી,
 પેંદેલા યાદ કરને લગે હરકા નામજી. **છોટી રંગત-
 લાવાણી.** જેલુશંકરને સુનો ખ્યાલ બનાયા, નાહાના મુકો
 દને મીજલસ અંદર ગાયા. સુન પતી પ્યારે. ॥ ૫ ॥

કેરખા.

સલુને શામરે, મેં સમરું તેરા નામરે; ॥ આવરે મેરે મ-
 નકેમે રામ, સલુને શામરે. ॥ ટેક ॥ પેંદેલી પ્રીત લગાયકે, મત
 આશ કરો તુમ દુર; ॥ દુર રહે દુખ હોત હે, મેતો મરુંગુ ઝુ
 રરે. ॥ સલુને—૧. ॥ દરદ દીવાની મેં ફીરું; મેરે મેલકા વાધા
 રોગ, ॥ રોગકી મારી રીસમે, મેં જાઈ પેરુંગી જોગરે. ॥ સલુને—૨. ॥
 પ્રીતમ હાલા પ્રેમકા, તમ જોર ગણે બીચ ફંદ; ॥ ફંદકી મારી
 મેં ફીરું, બલ જાત હે પ્રહાનંદરે. ॥ સલુને—૩. ॥

હો રંઝીલે બાલમે, મેરે મનકે માહાસુખ પાલમે, ॥ આવ-
 ના મેરે આશક જાની, રંઝીલે બાલમે. ॥ ટેક ॥ બોહોત રશી-
 લી બોલતી, પ્યારી અંખીયાં તેરી લાલ; ॥ લાલ પીયા તેરે કાં-

રણે, મેં લેઉં ફકીરો હાલરે. ॥ રંગીલે—૧. ॥ પેહેનું કફની
મેમકી, લેઉં હક્કી જરો હાથ; ॥ હાથ તેરે મેરા હૈયરા, લઈ ચા
લોં સંગાથરે. ॥ રંગીલે—૨. ॥ પ્રહ્લાનંદકી બીનતી, સુણી લી-
છ્યો સુંદર શ્યામ; ॥ લાલ પીયા તેરે કારણે, મેં રહું આઠો
જામરે. ॥ રંગીલે—૩. ॥

કોઈને દેખાવે ચારો મેરા સનમ, મેરા ચારકી એહી ની
શાની, ખાંકીશી ટોપી ઉડાવે પતંગ ॥ કોઈને ॥ ૧. ॥ મેરે સન
મકી એહી નીશાની કાલાસા ઝુલકા ઓર ગોરા બદન ॥ કોઈને ॥ ૨. ॥

હુમરીની તાલ-મરબો.

નંદ કુંવર તોરે નેના રસીલે, સખી જાદુ ભરે સખી જાદુ
ભરે; માથે મુગટ ઓર હાથ ખાંસરીયા, સખી લેકે ખડે લેકે
ખડે. **સાખી**—બનસી બાજી સામકી, સખી ત્રય જમનાકે
તીર; સખ સખીચો કે મન બસે, અબ ધરત નહીં. મન ધીર.
રસીલે સખી જાદુ ભરે સખી જાદુ ભરે. ૧. એશે કપટી મો-
હનસે, સખી પ્રીત ન કરશે કોઈ; બાલા જોબન અપના, અ
બ ધરેગી હર કોઈ. રસીલે સખી. ૨. જસોદાજીકે નંદસે,
સખી નેહાં કોન લગાય; જય મથુરામે ફીસનજી, અબધુત ભ
ધો કે મત લાય. રસીલે સખી. ૩.

ગઝલની તાલ-ગરબો.

સખ મીલકે પ્રીજનારી, લેકે ગેંડ હાથમે સારી; ખેલે
જેખન મતવારી, આચો મોરારી. લેકે ગેંડ હાથમે પ્યારી
જમનામે ફેંકે મોગરી-૧. દાડોદાડો સખીચો સારી, જને પા-
વે ન મોરારી; રખના ખુબસી હુશીયારી, ગરે મીલ સારી.
ચુલ્લ કરકર કહે મોરારી, લાહોજી ગેન હમારી-૨. કરકે મન-
સુખા સખ નારી, દાડી મારકે કીલકારી; પકડો કાનાકો મીલ
સારી, દકર ઉસકો ગારી. કયું બાજી હમારી બીગાડી, તુમ
કાહાના હો યા નારી-૩. અખ ના છોકુંગી કાના, જે તુમ લા-
ખ કરોગે બાના; દખો આખરકો પસતાના, માનો મોરારી.
જમનામે કુદે વારી, લાહો ગેંડ હમારી-૪. રસીયા ફેહેતા હે
ગુનકારી, રાજ સાહેબકા ઉપકારી; અખકે હમપે હે ફુખ બારી,
કરો મેહેરબાની, રાજ ફુલે શીયાજી વેપારી, સખ ગોપીયાં હે
બલીહારી-૫.

દાઢી.

પીલે મેકો જામ બાલમ પીલે મેકો જામ,
પીનેસે હાવે આરામ બાલમ;
કયું બેઠ બનકે બેશમ-બાલમ.

- મથેકે પીગેસે આરામ હોવે, આર પડે ખુબ ચચેન;
મીતમ પ્યારો સેજપે, ફીર જતવે ખુશીમે રેન—ખાલમ. ૧.
- સાજન મોરો છેલ છખીસો, પીવે મેકો જમ;
રોશીન હોવે રજની સખીરી, આર મીલે આરામ—ખાલમ. ૨.
- પ્યારેકી મથે રાહ દખનહું, કબ આવે પીયા;
ન દીદ દીલદારકો મોરો, જલ જલ જતવે છપા—ખાલમ. ૩.
- ખાતર તેરે મથે દીવાની. સુતરે તું ખાલમ;
હીઝરમે હચરાન હું કરું, આહુ ઝારી વગમ—ખાલમ. ૪.
- ભર ભર મથેકો જમ મથે દી, પીવે મેરો દીલદાર;
તુંધ રસીલા તુંધી છખીલા, તુંધ ગચેકા હાર—ખાલમ. ૫.
- જોર ઝપટ મોસે સોવે સપટવો, છલખત હે ભાતી;
ન આવે દીલભર સેજપર તો, ગમસે ફેને છાતી—ખાલમ. ૬.
- જારે પ્યાર લગાકે પ્યારા તુને, લાંચો મેરો દીલ છીન;
મીત લગાકે છોડ ગયો, મથે રોતી હું રાતો દીન—ખાલમ. ૭.

અંત્રા.

- દાર તો મારૂ પીચેરે રાતા રાખે નેન,
સુતો સાહેબો જાગસે તો થાશે રંગની રેન—ખાલમ. ૮.
- થોડા મેરા કમ ચલેરે દીન થોડા ઘર દુર,
સેજ છોટી કામીની ગારૂ જોમન જાય ભરપુર—ખાલમ. ૯.

સાંજ પડેને. સાહેબો મારો દારૂડી પીવા જાય,
 અડધી રાતે આંગણે આવે મારો નાનુક જીવ ગભરાય—ખાલમ. ૧૦
 ઉચે પાચે ઢોલીઆને ઢીલી પડી નવાર,
 સાલુડો રંગ ભીંજ્યો કાંઈ રમીચો રાજકુમાર—ખાલમ. ૧૧.
 રાત પડેને સાહેબો મારો નાવે સુવા ઘેર,
 સોકલડી ઘેર જઈ સુવે મારી આંખોમાં આવે ઝેર—ખાલમ. ૧૨.
 દારૂ તો દગ દગ કરે કંઈ પ્યાલો કરે પુકાર,
 ભરે દેવે મૃગ લોચની તમે પીઆને રાજકુમાર—ખાલમ— ૧૩.
 સુરજ થાને પુજશારે ભર મોતીડે થાલ,
 દો ઘડી મોડો ઉગજે મારો સાહેબો ખેલે શીકાર—ખાલમ. ૧૪.
 આંખ તલે જીઆરા જલેરે કોયલ ફેરા દે,
 શ્રાવણકી ઝડીયા લગી કંઈ ઝાડો ઝોકા દે—ખાલમ. ૧૫.
 દારૂડીના સંગમાં કાંઈ છેલ મંડ્યા ખેચાર,
 લાખ ટકાનું ઝુમણું ગયું શોકલડીને હાથ—ખાલમ. ૧૬.
 ઉંચી નીચી સેજડી મોસે ચડ્યો ન જાય,
 કેજો મારા કંથને મને ગોદમાં લઈ ચડી જાય—ખાલમ. ૧૭.
 હાજર ખીડી હાથમે કાંઈ ઉભી સલુની નાર,
 શાન કરી હું આપું તમને ખાવો મારા દીલદાર—ખાલમ. ૧૮.
 પ્રેમે પધારો પીયુજ મારા મેં પાથરીયો છે પલંગ,
 રશીયા મારા રસથી ભર્યા કાંઈ આવી ઉડાવો રંગ—ખાલમ. ૧૯.

તે વારી છે કાકડી કાંઈ મેં વાળ્યું ખડખુચ,
તે રાખી તારી જાડી તારે મેં રાખ્યો રજપુત—આલમ ૨૦.

દેશી માહારની.

છક પીચોની દારૂડી, વાલીડા પીચોની દારૂડી;
મારો નાનુક છવ ગમરાય, ના ઢોલા ॥ પીચોની ॥
દારૂ તો ઢકઢક કરે, પીયાલા કરે પોકાર;
સાજનડી તોધન ખડી, તમે પીચોની રાજકુંભાર ॥ વાલીડાં ॥
દારૂનાં નીશા થકી, ફીદા હોયગા મન;
તે માટે પીછએ જરાતે, થોકું થોકું આપન ॥ વાલીડાં ॥
સાલુ તો કસુંગા રંગા દે, ઘડા દે નવસેરા હાર;
હાથી દાંતનો ચુડલોરે, ચુડલે તે ચુક જડાય ॥ વાલીડાં ॥
મગફળી શી આંગળીરે, કાંઈ ખેરન ખેલી હાય;
શીશબદનશી કામનીરે, એસી ત્રીલોકમે નહીં હાય ॥ વાલીડાં ॥

બનજરાઓ.

હાય ઇસ્ક પરીને હમારા, ફીલ કીયા હયે પારા પારા—ટેક.
યારો ઇસ્ક અખચેખખલા હયે, ધુંટા સદહાકા ઇસને ગલા હયે,
ખે ગુનાહ હઝારોકું મારા—ફીલ કીયા—૧
કહી આશક બના હયે કાફીર, કહી માયુક બંન હવા જાડીર,

કહી છુપા કહી આશકારા—દીલ કીયા.—૨
 કહી શેખ ખના હયે ફરેખી, કહી દેતા હયે ખખરે ગયેખી,
 કભી રીંદામે જાએ પુકારા—દીલ કીયા.—૩
 મનસુરકું સુલી ચડાયા, સર મશકે સરકું કટાયા,
 આર શમ્સકી ખાલ ઉતારા—દીલ કીયા—૪
 મજનુક ખન ખન ફીરાયા, ફરહાદને તેશા ખાયા,
 લયેલા શીરીપે જુદમ ગુજરા—દીલ કીયા—૫
 છેલખટાઉ મોહિના રાની, નલ દમનકુ કર દીયા ફાની;
 રાજ હીરકું કરકે આવારા—દીલ કીયા—૬
 જો દામમે ઇસકે ફસા હયે, કભી રોયા કભી આ હસા હયે,
 એ “હરીફ” કહેવે ખીચારા—દીલ કીયા—૭

જખ મુરગે સહર લલકારા, ખેપ લાદ ગયા ખનજરા—ટેક.
 દખો ખાલી ઉમર બોલાપન, કર તનટા ગયે મુજે સાજન;
 જલ જવો એ જોખન સારા—ખેપલાદ. ૧
 કયા પીયાને દીલમે ઠાની, જો મુજસે કીઈ ખેઈમાની;
 કીસ સૌતન ને મારા નજરા—ખેપલાદ. ૨
 કહો કોન દીસાકું જાવું, કીસ તરફ પીયાકું પાવું,
 કહાં કહાં કરું જા પુકારા—ખેપલાદ. ૩
 ધુન્ડી ઉત્તર દખન ખાલમ, ધુંમી સારા પુરવ પછમ;
 કહી મીલા ન મીતમ ખ્યારા—ખેપલાદ. ૪

અચે સખા પંથુસે કહેના, હુચે કઠન તેરે બીન જીના;
એ મયા ઈસ્કને મારા—ખેપલાદ. ૫

કયા બયાં હો રંજે ગંમકા, ના રહા ભરોસા દમકા;
કોઈ ઘડી હો કુંચ હુમારા—ખેપલાદ. ૬

બસ ઝપાદા સતા મત પ્યારે, આ લપટ ગલેસે હુમારે;
હુચે “હરીફ” ગંમકા મારા—ખેપલાદ.

તલપે હુચે યહાં તેરા સાજન, કહાં છોડ ગઈ બનજીરન—ટેક.

અચે શીરીં દહન ચસ્મ અફસુ, ફરહાદસા હું મચે મફતું;
મોહે બતા તેરા બાસા જોબન—કહાં છોડ. ૧

તેરે લીચે બઘરિગી બનકર, મચેને અત્રક જગાયા ઘરઘર,
હારે છાંન સારે સેહરા ગુલશાંન—કહાં છોડ. ૨

બીન તેરે ચચેન ના આવે, તેરી યાદ ન જીસે જાવે,
જપું નામકી નીત તેરે સુમરંન—કહાં છોડ. ૩

ખેપ લાદકે આહો ગંમકી, અંદાઝ અદા પુર સીતમકી;
દેસ બદેસ ફીરા ધુન્ડત મોહન—કહાં છોડ. ૪

અચે રસ્કે મસીહો મેહરબાં, બીમાર હું તેરા નીમબાં;
નાહી ઇલાજ દુખ બીન દરશન—કહાં છોડ. ૫

તદબીર કરે મચે હઝારાં, તકદીર હંસે હો નાઝાં.
ઝપા ભાગમેં મેરે લીખા બચંન—કહાં છોડ. ૬

અથે બઝમી રફીકાં આવો, ગમે ઇસ્કસે મુઝકો છુડાવો,
કહું “હરીફ” મયે કબ તલક કથન-કહાં છોડ. ૭

મનમોહન કરે ધીંગાના, કહો પંનઘટ કચેસે જાના-ટેક.
કહે સખીયાંનસે પંનહારી, ચલો પંનઘટ મીલકર સારી,
નીર નીરમલ ભરકર લાના-કહો. ૧

નારી નીકસી અપને ઘરસે, તંન સજ ધજકર ઝેવરસે,
પેહેન પાતલ અંગ સોહાના-કહો. ૨

સીસ ઘડા હાથમે ઝારી, ચલી કુમકત કુમકત પ્યારી,
જ્યુ ચલે હાથી મસતાના-કહો. ૩

ગોરી પતલી કમર લચકાવે, જેસે મસ્ત નાગન મચલાવે,
દખ આશક હુવા હચે દીવાના-કહો. ૪

જા કુવેપે અંચલ ઠારી, જલ ભરંન લગી મતવારી,
સખ સખીયાં ગાવે ગાના-કહો. ૫

કહે સુંદરસે પીયુ પ્યારા, તેરી અદાને મુઝકો મારા,
તું શમાં મયે હું પરવારા-કહો. ૬

ગોલી મોહનસે મતવાલી, ચલ સરક ન દઉંગી ગાલી,
મત “હરીફ” હમકું સતાના-કહો. ૭

માન જોગન કહેના હમારા, મીલ જોગો આ તેર પ્યારા-ટેક.
જા રૂમ રૂસ.ઔર ધરિં, માવઝન નેહર મુલકે તુરાં,

- તાલાશ બદખો ખુખારા—મીલ જાયેગા. ૧
- તાતાર ચીન માંચીમેં, ઔર ખા ખુતનકી જમીમેં,
ઇત શહેરોમેં હોગા આવારા—મીલ જાયેગા. ૨
- નેપાલ મુલતાં પીશાવર, કશમીર અંબાલા લાહોર,
દેખ દહલ્લી આગરા સારા—મીલ જાયેગા. ૩
- ફરખાબાદ બરેલી કાનપુર, લખનઉ બનારસ જૈનપુર,
કલકત્તા ભાગલપુર ન્યારા—મીલ જાયેગા. ૪
- જબલપુર ગાલીયર સાગર, ઈંદોર ખાનદેસ જયાગર,
સોલાપુરમેં હોવે બીચારા—મીલ જાયેગા. ૫
- હયેદરાબાદ મંત્રાસ મેસુર, શુલબર્ગી સરીફ ખીંગલુર,
જા ધુન્ડ પુના સતારા—મીલ જાયેગા. ૬
- ફીર થાનેમેં આ દીવાની, મુંબઈમેં હો દીલજની,
ઓ “હરીફ” સીતમ શઆરા—મીલ જાયેગા. ૭

જીસ ચીજમેં ઈશક સમાવે, સો તરાંહકી ધુમ મચાવે—ટેક.
હર શયમેં ઈશક બપા હયે, કર્હી જાહેર કર્હી છુપા હયે,
જહાં દેખો નજરમેં આવે—સો તરાંહ. ૧

દો કીસંમકા ઈશક હયે જાનો, પાક ઈશક હકીકી માનો,
ઔર મીજા અચેશ મનાવે—સો તરાંહ. ૨

મશહુર મસલ હયે કીસીસેં, ગર ઈશક લગે મેંચંકીસેં,

- પધ્મની ન મનકું ભાવે—સો તરાંહ. ૩
 છસ ખસરપે ઇસકા સાયા હયે, કલી ચયેન ન ઝો પાયા હયે,
 બે શુમાર રંજ ઉઠાવે—સો તરાંહ. ૪
 ખુલ્લખુલ લી ગુલપે ફીદા હયે, પરવાના શમાપે સદા હયે,
 કુરખાંન અપસકું જલાવે—સો તરાંહ. ૫
 સચ ઈશક હયે એકતા હુંનરમેં, તાસાર કરે પથ્થરમેં,
 પાની કર ઉસકું બહાવે—સો તરાંહ. ૬
 ઇશક કરતો હયે ઇનદીનો વાહી, માલો હુસ્તની છસમેં તબાહી,
 એ “હરીફ” દીલકી હુંનાવે—સો તરાંહ. ૭

-
- મોહિ છાંડ કંહાંઝિ સીયારા, નંદલાલ મુસાફીર ખ્યારા—ટેક.
 દ દગા ગયા પરદેશી, દોલ લગીકી અયેસી તચેસી,
 કહાં ગયા ઝો શૌખ શારાર—નંદલાલ. ૧
 કીધી પ્રીત પંછીની સાથે, મારી પગમાં કુહાડી હાયે,
 કેવા દુખટ કરમ છે મહારા—નંદલાલ. ૨
 ગેલા નીધુંન કંનચે દેશાલા, કુઠે પાહાણું અતા મીત્યાલા,
 પંડીતાસ જીવું વીચારા—નંદલાલ. ૩
 ચાંચાં કીનકે વીની દુખ્યારી, ધ્યા મુતે હણ્ણે દુખ ભારી,
 કીકાં ઊંને અખીચેનજ તારા—નંદલાલ. ૪
 આ પ્રેમ ઘટા મોહિ ઘેરી, લીની સારી સુક ખુક મેરી,

નાહીં ચયેન રયેન દીન સારા—નંદલાલ. ૫
 નીમ સીવાયે અંન ના નીરૂં, ગંડલ દાગા એદીઅખદુલ,
 જ્યાં ખંન તું તુડી નંનયારા—નંદલાલ. ૬
 અયે મેહરે દરખશાં દીલેમંન, વાયે બુલબુલે દીલેમાં ગુલશાન,
 ખંયા “હરીફ” મકુન આવારા—નંદલાલ. ૭

દાદરો.

કે મને બુલી ગયો છે મારો છેલડોરે,
 ખોટી ખોટી કાંતુડ તારી ખીત મારા રાજ.—મને બુલી.
 મને નીંદ્રા ન આવે સખી શું કરૂંરે,
 મારે ખોળે છે નાગેરો ખાળ મારા રાજ.—મને બુલી.
 મારી સુની પડી છે બુલો સેજડીરે,
 રોતાં રોતાં કંઈ રજની વીતી જાય મારા રાજ.—મને બુલી.
 મને કાંગળ ન આવ્યો હરી હાથનેરે,
 એવા કપટી છે જદવરાય મારા રાજ.—મને બુલી.
 સખી હુંતો' બુંબું છું મારા નાથનેરે,
 એવા કેમ નમ્હેરા થયા નાથ મારા રાજ.—મને બુલી.
 મેહલા નરસંઘ્યામાં સ્વામીને વીનવુરે,
 કર જોડીને લાંજુ પાય મારા રાજ.—મને બુલી.

રાગ કેદારો.

આજ મોરી અંખીયાં પલન લગી,
 પીયા પ્યારેકી આસ દાસ મોએ કર સીંગાર બન બેઠી;
 સઘરી રતીયાં ગુમાઈ,
 પીયાકી સમરાણુ જપી—આજ મોરી અંખીયા—૧.
 આતરો.

તુમતો હો માહ દીઠ લંગરવા,
 જાય બસે સોતનકે ડીંગવા;
 ઈશ્કે રંગેતુમારે કારણુ રાણુ જગી—આજ—૨.

હુમરીઓ.

એક ચતર નાર કર કર શીનગાર, ॥ ખડી અપને દાર
 પીયા નીકસ બાહાર; ॥ એક પલક માર હસ મોરો મન લીના.
 ॥ એસી ચતર. ॥ એક ચંદ્રબદન ચંદ્રાશી કીરન, ॥ આઈ હું
 સનદ પીયા નેક નજર; ॥ બાણેકી ભરન હસ મોરો મન
 લીના. ॥ એસી ચતર. ॥

(બતાવે સાનુ પંજબ કીતના દુર—એ રાગ.)

જવાદે છેલા ઝાઝી થઈ છે વાર, ॥ સાસુ નણુંદ મારી કેઠ
 નાંકુકે, પાજી મળ્યો છે ભરથાર. ॥ જવા ॥ આખો દીવસ રહું

ઘેર ઉદાશી, રહેન પડે ન લગાર. ॥ જવા ॥ તન પરવસ મારૂ
 મન તુજ પાંસે, તું છે હૈયાનો હાર. ॥ જવા ॥ પ્યારા મુખ
 તહરું કાણુબર ન્યાણું, પુરી હું હરણું અપાર. ॥ જવા. ॥

ખતાદે સખી કોણુ ગલી ગયે સ્યામ, કોણુ ગલી ગયે
 સ્યામ, ખતાદે સખી કોણુ ગલી ગયે સ્યામ. ॥ ટેક. ॥ ગોકુળ
 હુંડી ખીંદ્રાખીન હુંડી, હુંડ ફીરી નંદ ગામ. ખતાદે સખી—૧.

જમુનાપે બજ રહી ખાંસુરીયા, ખાંસુરીયા વારી ખાં-
 સુરીયા, ॥ જમુનાપે. ॥ ટેક ॥ ગોકુળ બજ રહી, ખીંદ્રાખીન
 બજ રહી, મુનકે હો ગઈ ખાવરીયાં. ॥ જમુના. ॥ ૧. ॥

નજરા ગયે ખાલમ તોરે અંગના, તોરે અંગના અંખી
 આરે અંગના. ॥ નજરા—ટેક. ॥ વૈદ જો જાં ન નાડી દખ
 લાવો, લાખ રૂપૈયા મોરે હીરા કંગના ॥ નજરા—૧. ॥ સોને-
 કી ઝારી ગંગા જળ પાણી, છટન કરું ખાલમ તોરે અંગના.
 ॥ નજરા—૨. ॥

દરશન ખીન અંખીઆ તરસ રહી, જોઈ તરસ રહી ત-
 રસાએ રહી ॥ દરશન—ટેક. ॥ પ્રીતમ પ્યારેને ખબર ન લીની,
 તલપ તલપ જગ્યા જાએ સખી ॥ દરસન—૧. ॥

અમસે સંઘઆ કરે ચતુરાઈરે, ચતુરાઈ નીથુરાઈ મોરી
કમર કલાઈ ॥ અપસે—ટેક. ॥ જાઓ જાઓની પીયા તથ જા-
મુનાપે, છપે નીરખત જેસી બંસીઆ બજાઈ ॥ અમસે—૧. ॥

અંચલ માર પ્રાન લીએ સુધ ભુલ ગઈ નહીં આવરીઆં
॥ ટેક. ॥ ગોરી જવાની જોખન રસ ટપકે, ગોલ ગોલ અગા
નોણ રસીલે, દરશનકો છપા તરસેરે સજની, અકટરકો મીલના
ભયો કહીને ॥ કંઈ ॥ ૧. ॥

અપને શાહાજાદે આલમકે લીએ, જંગલ સેરાહુ ખીઆ
ખાન ફીરી. ॥ ટેક. ॥ તન ખાખ લગી પેની કફની, લેકે જોગન
કા સામાન ચલી. ॥ ૧. ॥ ઉસેર દાક્ષણુ પુર્વ પશ્ચિમ, દીલ્લી
શેહેર મુલતાન ફીરી. ॥ ૨. ॥

જશોદા તોરે કનૈઃ કપટ કીયા—ટેક. ॥ ખીન બેલે એ
આયો કનૈયો, ગુપચુપ ખસ્તર લીયા ॥ જશોદા ॥ ખસ્તર લેકે
ઠાકે કદમપે, ઠાલે ઠાલે ખીંટ દીયા. ॥ જશોદા ॥ ના ઘોકે અમ
નીકસી જળમે, ખસ્તર ખીન તલસે છપા ॥ જશોદા ॥ થાય પ-
ડી નગન જલમેંહી ખડી, જળહી ખસ્તર દીયા. ॥ જશોદા ॥
વ્યસ વલ્લભજા નાથજી એવા, રાત્રે ખ્યારીકા પીયા ॥ જશોદા ॥

સુંદીર છેલ છાંડો મોરી બૈયાં—ટેક. ॥ બૈયાં પકડકે આવરી

ખનાત છે, ઠપટ કરત કનૈયા. ॥ સુંદીર ॥ ધુપ પડત રૂઢીર ન-
લત છે, ઠાડેરે કદમકી છૈયાં. ॥ સુંદીર ॥ જાને સગાં સહુ સાથ
સહોદર, સમજ સામ સૈયાં. ॥ સુંદીર ॥ જશોદાકું જાહેર કર
ઢેઢે, લડેગી તોરી મૈયાં. ॥ સુંદીર ॥ વ્યાસ વદનભક્ષા નાથજી
જેઠું, હડમે દખાઉં દૈયાં. ॥ સુંદીર ॥

ભલાજી મેરો કંગના નીકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમે.
॥ મેરો—ટેક. ॥ આપ અચાનક નીકુર નંદકે, ભલાજી મેરો
પોંચ્યા પકરી ગ્રહયોરે. ॥ કદમ ॥ કંગના નીકારી ગારી મોહિ દી-
ની, નાહક મોથું ઝઘડો મચાઈ ગયોરે. ॥ કદમ ॥ ઈત ગોકુળ
ઉત્ત મથુરા નગરી, ભલાજી મેરો કોન સુને કૈયોરે. ॥ કદમ ॥
પ્રેમાનંદકો નાથ શાંવરો, છક્યો મદ જોખન તરૂન ભયોરે. ॥ કદમ ॥

ભલાજી મેરી મટુકી છીનાઇ લીનીરે, શાંવરીયા યારને.
॥ મેરી—ટેક. ॥ મેં દર્શી બેચન ચલીરી ગોકુળશે, ભલાજી
મોહિ બીચમે બેહાલ કીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ દર્શી મેરો ખાધ
મટુકી મેરી ફાડી, લંગરવાને ઝટકી પટકી દીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥
દે દે ગારી જીભા મેરો જારી, છટકી ગયો કુંજમે કંગતા છી-
નીરે. ॥ શાંવરીયા ॥ પ્રેમાનંદ કહે શઘન કુંજનમે, પોકારતી જી-
લમી રંગ બીનીરે. ॥ શાંવરીયા ॥

દરશન ખીન નૈનાં તરસે. ॥ યે વાર. ॥ ના ના કરેત ર-
હી એક ન માની, ચલે ઘનશ્યામ ઘરસે. ॥ ટેક. ॥ અવધ કહી
એક માસ આવનકી, ખીતન લગેરી ખરસે. ॥ દરશન. ॥ વીર-
હા સંતાપે મોહે કછુ ન શોહાવે, જરત જ્યારામ દંત કરશે.
॥ દરશન. ॥ પ્રેમાનંદ તખ પીર છુજેગી, જખ આચે પીયા પ-
રસે. ॥ દરશન. ॥

સંદેસવા ન આચો પીયાકો. ॥ યે વાર. ॥ રેન દીન મો-
હે કલ ન પરત હે, દરદવા ન ભાંગો જ્યાકો. ॥ સંદેસવા. ॥
શ્રી હરીકૃષ્ણ મીલે બેની સજની, મીટત નહીં તાપ હૈયાકો.
॥ સંદેસવા. ॥ આપતો જય વીદેશ લીલમી રહે, ત કરત ખી-
ચાર દરશ દીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥ પ્રેમાનંદ કહે પીયાશું સંદે-
સો, કોન સુનાવે ત્રીયાકો. ॥ સંદેસવા. ॥

સુનો સુનોરે સખી સુભ સવણસે સુણો, ખંસી ખજ
જસુના ત્રટમેં, સુનો સુનોરે. ॥ ટેક. ॥ ખંસી ખજનઈ તીંદલજન-
ઈ, પીડ લગી મોયકા ઘટમેં. ॥ સુનો. ॥ સખ સુધ લીની રં-
ગમે લીની, લખ્ય હુઈ નાગર નટમેં. ॥ સુનો. ॥ તાથ વલ્લભ-
કો જહુધર કખકો, માહા મોહનની ખંસી ખટમે. ॥ સુનો. ॥

હો ખરજેરી મોરી ખૈયાં મરોરીરે, કર પકરત મોરી જી-

તીયાં છુવત. ॥ બરજોરી. ॥ દજો દજો સારી મોરી ચુરીયા,
ચુરીયા કરક ગઈ, અંગરી મુસક દીની, જોસી તો કીની નઠો-
નીરે. ॥ બરજોરી. ॥ કાહા કરત કછુ બર નહીં આવે, જ્યા ડર
પાવે, જોત દીનકી નઠોરીરે. ॥ બરજોરી. ॥

છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી ખાંડીરે, ખડો ઘીટ ભયો મા-
નત કાં નાહીરે. ॥ છાંડ. ॥ લપટ ઝપટ કુંજનમે નીપટ, લપટ
રહો શામરો, ના આજો નાજો ચંચળ નાજો, ચંચળ ચપળ ચ-
લ ચતુર નાર. ॥ છાંડ. ॥

મેં વારી સઈયાં કેસે છલબલ કીની, મેં વારી સઈયાં.
॥ જોર વારે તંન મન ધનં જોગનં, તેહારે કારન. ॥ મેં વારી. ॥
મનસે જોગન તનસે ખી રોગન, કદર પીયા તુમ જુગ જુગ
જીઓ, કર લે નૈનાં તાકે દરશન. ॥ મેં વારી. ॥

પીયુજ વાહાલા મેગરસનું પીવાડોની પાણીરે, હું થઈશ
તારી જની, તું નીશ્ચે લેજે માની. ॥ ટેક. ॥ તું રહેની મ્હારે
મ્હેલરે, કરસું અતીસય મ્હેલરે, તમે પ્રાણથી છો પ્યારા, સાચું
માનો પીયુ મારા, કરું છું કાલાવાળા વ્હાલા, પ્યાર કરોરે. ॥ પી. ॥

કંગનવા મોરા કરસે સરક ગયોરે, રાજ ફુલારીરે મુનો
પીયા પ્યારેરે. ॥ ટેક. ॥ જાને મત દહંગી, જોખન રસ લહંગી,

કમરવા પતલીથી લચક ગઢરિ. ॥ કંગનવા. ॥ ઐજી ખાગુમે ખ-
હી, જોખન રસ ભરી, સે મેરો જ્યાતુમસે ઉલટ ગચોરે. ॥ કંગન. ॥

મેરે ગલેકી અંધે કલી, ઠગીયાં ઠગ લે ગચો કોન ગલી.
જોકુળ દુંડી ખીંદ્રાખીન દુંડી, દુંડ ફીરી મથુરાં નગરી. ॥ ૧ ॥

દીલ ફેર લીચો કરકે ખતીઆં, અખ કાહે લગાવત હો છ-
તીઆં, ગઈ તેરે ફીરાકેમં નીંદીયાં, કહો કેસે કરત પીયા ખો-
ન રતીઆં. ॥ ૧. ॥

ગંગા ઘાટ મેં દુંડ ફીરી, લટકારી જોગન કામનીયા,
સખહી ખન ખન દુંડ ફીરી, મેં દુંડું ખીંદ્રાખનીઆં. ॥ ૧. ॥
માધુખનકી કુંજ ગલનમે, કાહાંન ખજવે ખાંસરીયાં. ॥ ૨. ॥

ગજલો.

ઈસ્કને તેરે મુજકો દીલ ક્યા ક્યા સીતમ દેખા દીયા,
એશા ખુશીઆ જાંદગી સારા જોહાં બુલા દીયા.
ખોતસે આગે મર ચુકા નેકી બદીસે ક્યા ગરજ,
હસ્તીસે લે કે તા અદમ જામે બકા પીલા દીયા.
દુંડુ ફીરું મેં ચારકો અપની ફીકરમે ચો તરફ,
આપીમે આપ મીલ મયા પરદા જો મેં ઉઝા દીયા.

ਮੇਰੇ ਸਾਧੁਤਕੋ ਸਮਝੋ ਤੁਮ ਭਿਸਮੇ ਨਹੀਂ ਹੁਐ ਭੁਝਗੁਲਤ,
ਆਪੀ ਖੁਦਾ ਹੋਵਾਐ ਫਮ ਨਯਕੇ ਖੁਦੀ ਭੀਡਾ ਦੀਥਾ।
ਭਿਰਮੇਂ ਅਪਨੇ ਆਪਮੇਂ ਆਪੀ ਸਮਝਕੇ ਖੁਪ ਰਹਾ,
ਨਯਕੇ ਭੀਲਾਏ ਮੁਝਸੇਠੈਂ ਹੁਸਕੇ ਮੁਝੇ ਰੋਯਾ ਦੀਥਾ।

ਕਤਲ ਕਰਨੇਕੋ ਆਸ਼ਕਕੇ ਨੇਗੇਹੁ ਤਲਵਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਐ,
ਯਰੋਹੁਕੇ ਨਯਮਕਾ ਮਰਹੁਮ ਤੇਰਾ ਦੀਦਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਐ।
ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਦਲ ਦੀਵਾਨੇਕੋ ਨਹੀਂ ਦਰਕਾਰ ਨੰਭਰੋਂਕੀ,
ਦਲੋਂਕੇ ਕੇਫ਼ ਕਰਨੇਕੋ ਯੁਤਕ ਮਲਦਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਐ।
ਨ ਤਸਯੀਹੁ ਹੁਐ ਨ ਸੀਨਹਾ ਹੁਐ ਨਹੀਂ ਮਤਲਯ ਕੀਤਾਯੋਸੇ,
ਤਸਵਰ ਘਨ ਗਯਾ ਦੀਲਮੇਂ ਤੋ ਥੇਹੀ ਤਕਰਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਐ।
ਪਰੇਸ਼ਾਂ ਦੁਖਕਰ ਮੁਝਕੋ ਯੋਜਮ ਧਤਿਨਾ ਨ ਕਰ ਯਲੀਮ,
ਸ਼ਕਤ ਮੇਹਰਯਾਨੀਸੇ ਸੁਯਨਕਾ ਪੀਯਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਐ।
ਛੋਹ ਯ ਮਤ ਯੋਫੇਲਾ ਧਹਾਂ ਧਸ ਕੁਨਾ ਮੁਕਾਮਮੇਂ,
ਨਕਰਕੋ ਨਯੇਹੁ ਕਰਨੇਕੋ ਤੁਮਧੀ ਅਸਮਕਾ ਧੰਸਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਐ।

ਮਾਧੁਕ ਨਹੀਂ ਅਧੀਤੋ ਕੈਰ ਕਾਮ ਹੁਐ ਕੀਸਕਾ,
ਯੀਨ ਵੋ ਯੁਯਾਂਯੋ ਆਸ਼ਕ ਨਾਮ ਹੁਐ ਕੀਸਕਾ।
ਕੈਨ ਹੁਧ ਨਾ ਯਾਨਹ ਅਸਕਾ ਯਾਦਲ ਭਿਲਤਾ,
ਗਮਘਾਰ ਲੈਂ ਕਾਸ਼ਦਾ ਯਾਲ ਪੇਗਾਮ ਹੁਐ ਕੀਸਕਾ।
ਮੁਫ਼ਤ ਪੈ ਮੁਫ਼ਤ ਭਮ ਫੁਰਕਮ ਮੁਝਰੇ ਯਾਦ ਮੇਰੀ,

રે સાંસે વો નુર ચર્કીન સો ઝીઆમ હચે કીસકા.
 ન માલુમ થે જો વ્રત આગે સો માલુમ કીચે મોખતમે,
 બેકદર હુઈ મોખત ફેર મન ગુલામ હચે કીસકા.
 ખરપા કીયામત હોમે વહીં તગ મોખત હચે ચીક્સાં,
 બોસો રૂસ્તમ કીયામતે સનનમ હચે કીસકા.

ખરકે પરીસે શીકલ મેરે દાલદ્વાકી હચે;
 જો દખત્તા સો કહેતા હચે કુદરત ખુદાકી હચે.
 ખદલા હવાને રંગ સીયાહી ઘતાકી હચે,
 લા સાકીયા શરાબે રેહમત રેહમાંકી હચે.
 પીતા નહીં શરાબ કભી બેવન્નુ કીચે,
 કાલખમે મેરે રૂહ કીસી પારસાકી હચે.
 અબાસ રોજે હશરચે કહેતા ઉડુગા મેં,
 લુટા ગુને ખુતોને દાહાઈ આલાહકી હચે.

તુજે દેખે તો ફીર ચોરિકું કીન આંખોંસે હમ દેખેં !,
 યહ આંખે કુટ જાયેં, ગરચે ઇન આંખોંસે હમ દેખે.—૧
 દખાતા યાર હચે હર રંગમે જલવા .હમેં, લેકીન કહાંસે
 લાયેં વોહ આંખે, કે જીન આંખોંસે હમ દેખે !,—૨
 લગી તારે રંગે ગુલસે ખરંગે ખાર આંખોંમે,
 જો ગુલક ઉસ ગુલે રૂખસાર બીન આંખોંસે હમ દેખેં.—૩

તસવરમેં ! બુતોંકે કેઆ તમાશા હિએ, કે ઘર બેઠ,
 ખોદાઈકે તમાસે રાત દીન આંખોંસેં હમ દખે-૪
 સમા જાએ ઝફરગર ઉસ પરીકા જલવા આંખોંમેં,
 ઉસીક દખે ફીર જો એનસો જીન આંખોંસે હમ દખે.-૫

આનેકા તેરે પાસ કરું ક્યા મેં બહાના,
 બીન દખે તેરે હોતા મેલ દીલ હુએ દીવાના.
 મરતી હું તેરે વાસને ઔર દીલકો નહીં ચએન.
 સૌ બાર તુજહે દખને દરવાજે પર આના.
 કોઈ દાસ્ત નહીં અએસા જો મેં બેજુ સંદેસા,
 માલુમ નહીં મુજકો સતમ તેરા હોકાના.
 ઉસ દામે મહબ્બતમેં જો કોઈ હોવે ગેરફતાર,
 લાજમ નહીં બીમારપર તલવાર ચલાના.
 દીદાર તેરા દખકે મેં હો ગયા સરશાર,
 ક્યા બાંકે નેગાહસે કીયા દીલપર નીશાના.
 એક બાર મેરે ખ્યાલમેં આયા વો સતમગર,
 ઉન દીનસે દીયા છોર પલંગ ઔર બીછાના.

મેરી આંખ બંધ થી જબ તલગ વો નજરમેં તુરે જમાલ થા,
 ખોલી આંખ તો ન ખમર રહી વો ખ્યાલ થા કે ખિયાલ થા.
 હમે બીસમલ ચે બુતે ઇશવગર ખુશી ઇઢકીસી હુઈ મુજે,

ખમે તેગ તેરા ને સામને નજર આયા મીસલે હલાલ થા.
 પચે કહો ઇસ તસવુર ચારમે કહું કયું ન ખજરે ખુલસતા પચે,
 કે ચે તો દશતે ફીરાકમેં મુજે રહેનારે વેસાલ થા,
 મેરે દીલમેં થા કે કહુંગા મેં ચે ને દીલપે રંજોં મલાલ હુએ,
 વો ને આ ગાગા મેરે સામને ન તો રંજો ન મલાલ થા.
 વો હુએ ખેવશ વો હુએ પુરજશ વહાં લોતકી કચેસા વશ કહાં,
 ફકત આપના વહુમે મંગલ થા ચે ખેગલ અમરે મહાલ થા.
 પસે પરદેમુનકે તોરી સીદા 'તેરા શોકે દીદ ને ખડ ગયા,
 મુજે ઇન્ક તાબ ક પાલ થા ચે વજદ થા ચે હાલ થા.
 નજર મુજે છુટકે ને જખન કી તો ચે જતન હુમને કે વાકેઈ,
 ફકત એકે ક્યોદ ખુદીકી થી ન ફરક થા ન કોઈ જાલ થા.

તફરેકા હોતા હે એસાબી ગુનનદામ કહીં,
 મયે કહીં શીશા કહીં સાકી કહીં જાગ કહીં.
 દીલકી ખે પાની યહાં ડગરને ન દેતી મુજે,
 દીન કહીં રાત કહીં સુખે કહીં શામ કહીં.
 એક દીલ દીજીયે કીસકીસકો સખી માંગે હુએ,
 પુનદ એાર ખાલ કહીં જુલફે સીયા ફામ કહીં.
 નામેંખર નામા લીખું યામે જખાંની કહે કું,
 ખતકે પુરજે લીખું કાસેદ નાકામ કહીં.

રૂસભી ઝીરજનને કેશએતને સભીકી હએ નહર,
ગુસા કહીં યુનચા કહીં ખુસખુસે ખદનામ કહીં.

છવવા જો ઉસને દખાયા મેરા છ જનતા હએ,
ફર ખુદાઈ નજર આઈ મેરા છ જનતા હએ.
હો ગઈ મેરી જગાસે તો જેહાંકી લેજનત,
જો મજા ઇશકમે પાપાં ગેરા છ જનતા હએ.
મેં ખતાવાર હું ખત કીયું કરલીખું અએસાહેખ,
જએસા લોગોને સીખાયા મેરા છ જનતા હએ.
કોન કહેતા હએ તેરે ઇશકસે અનજનન રહા;
છતે છ તુને જલાયા મેરા છ જનતા હએ.
અએ જફર ઉસ ગુલે ખંદાંકી મહબબત તુજકો,
દમખદમ ઉસને સતાયા મેરા છ જનતા હએ.

જુદા કીસસે કીસીકા કોઈ હબીબ ન હો,
ચેદાગ વો હએ કે દુશમનકોભી નસીબ નહો.
જુદા જો હમકો કરે ઉસ સમમકે કુચેસે,
એલાહી રાહમે એસા કોઈ રકીબ ન હો.
એલાજ કયાં કરે હોકમા તપે જુદાઈકા,
સેવાએ વસલકે ઉસકા કોઈ તબીબ ન હો.
તહર અપના તો માયુક ખુઅસુરત હએ,

જોહાસન ઉસમે હયે વયેસા કોઈ અલખ નહા.

આશકો તેરે દેખ અએ દીલદાર તું જરા,
અપની નજર ફીરા પસે દીવાર તું જરા.
ક્યું સેજકે સાંથી સીવા આતી હયે તુજે નોંદ,
અએ ત્યાર જફકાર હો ખીદાર તું જરા.
રૂકા જો તેરા આજ લેકે આયા થા કાસીદ,
તેરી રજસે આએ હો તૈયાર તું જરા.
સાકી હયે ખડા લેકે યાંહાં બાદ મ્હોખત,
એક જામ ભરકે પીલે હો સરસાર તું જરા.
અનસર હયે ખડા ઝેર જહરૂંએકે ઝમીરા,
દીલબર મેરી દીખલા તેરે દીદાર તું જરા.
આરામ અયેન અયેશ ઝૈર અશરત હયે હમદમો,
જલદીસે આ બગલમે અએ ખુનખાર તું જરા.

હજાર દીલસે હું તુજ પર ફીદા, ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું તેરે ગદા, ખુદાકી કસમ.
નહીં હું યાદસે બાહરે તેરે જરા ઝોકદમ,
સાનેમે રહેતી હું તેરી સદા, ખુદાકી કસમ.
તું ખાહા રહેમ કરે યા નીગાહે કેહર સનમ,
નહુંગી તુસે મએ હરગેજ નુદા, ખુદાકી કસમ.

તલગ ઉમર તોરે અલતાફકા લીખું કામજ,
 ન હોવે શમ્મે મેરશે અદા, ખુદાકી કસમ.
 અમેસા દીલપર એહ રખતીથી આરબુ દીલમે,
 કે મીલાદે યારકો મેરે ખુદા, ખુદાકી કસમ.

અજબ જુડેકી બંદસે હાં કયામત કદ દોખાલા હે,
 ગજબ ચીતવન સીતમ મુખાડા બદન સાંચિમે ઢાલાહે.—૧.
 તુમારે આતસે રૂખરેં અદુદે કદ દો હાલા હે,
 બચેથે આગસે લેકીન ધુવેને માર હાલા હે.—૨.
 ભવેં તેગે પલક ખંજર નીંધા દુશમનકા ભાલા હે,
 ઇલાહી તું બચા લીજે બડી કાતીલસે પાલા હે.—૩.
 રૂખે રોશનપે ચેહેરેને અજબ કાકુલકુ પાલા હે,
 ખજને હુસનોપર ખેડા હે કુંડલ માર કાલા હે.—૪.
 પડા હોગા કીસી ખોનેમે જ પેછાનકે લે લે,
 મેરા દીલ દો મેરા દીલ દો નયાનખરાંનીકાલાહે.—૫.

સખીરી સુના સ્યાંમ, વે બંસી બજતા,
 મીલાકે મધુર સુર ખુબ, ગ્લાનસે ગાતા.—સખીરી દેક
 છુમ છુમ છછુંનાક છાઉ, પાઉ પટકે,
 ખોલાતા સખી ખીજતાર હાથકે પટકે,
 તાનપરસે તાન માન, ખુબ ઉડાતા.—સખીરી ૧.

નંદલાલે નેનનુંકા, મારા નીજારા,
ક્યા કરું કલેજ કટ, જતા ખીચારા;
બાલ કર ખંસી બટ, સ મનકુ મીલાતા.—સખીરી ર.
મેરા ચીત ચોરા કછ, જદુ કરકે,
સસુરવાકી ચોરીસો, મરું મયેં ડરકે;
વલ્લભકા નાથ મેરે ઘેર, ક્યું નહીં આતા.—સખીરી ૩.

નાગનકે બચે નાગ ઉનસે પ્યાર ન કરના ॥ પ્યાર જો
કરના તો હુશીયારીમે રેના ॥ અગર હોવે કડવા લીમ ઉસે મી-
ઠા ન કહેના ॥ અગર હોવે અપના દુશમન ઉસે ખાત ન કહે-
ના ॥ અગર હોવે ઇલમદાર ઇલમ હસલકુ દેના ॥ કમસીલકુ
ઇલમ દેકે હુશીઆર ન કરના ॥ હુશીઆર જો કરના તો ઇત-
પાર ન કરના ॥ જો કરના ઇતપાર તો હુશીઆરીમે રેના ॥
અગરસ્થાન હીંદુસ્થાન બડી મોજમે રેના ॥ યું કહે નીરમલદાસ
ગજલ સુરતમે કેના. ॥

ખુશીશો કાટ લે દીલદાર ગરદન ॥ તુમ આશકસે પેછાન
ક્યા હે કમર પતલી શીશ ધયાર ગરદન ॥ અમ આશક હેસો
મરને નહીં દરતો ॥ જો કાટેહે શરે બજાર ગરદન ॥ ખુશીશો ॥
હવા જાતીહે માહુતમકી પલકશે ॥ કોઈ મારા ગયા હુશીઆર
ગરદન ॥ ખુશીશો કાટલે દીલદાર ગરદન. ॥

જીતના જી ચાહે સતલે સીતમ જવ મુજે ॥ મીશલે ત-
શખીર હું આતી નહીં ફરીઆદ મુજે ॥ જીતના ॥ જો મેં દીવા-
ના હું મેં લપટુંગા જતાનેશો તેરે ॥ બાજ મૃદંગ ન છોડી લો
ધરી જાદ મુજે ॥ જીતના ॥ ધલાહીલાઈલે ખેતામક અખ કયાં
ખીઠલાણું ॥ નજર આતી નહીં ખસ્તી કોઈ આખાદ મુજે ॥
જીતના ॥ તે ઘર ખરકે તુલુપરસે હથાલે, તાહિ, અહીં તલાવટ તે
રી ભાતી નહીં જલસાદ મુજે ॥ જીતના ॥

એહ લુતફ દેખ રહે હેં ગલા કઠાએ હુએ ॥ વોહ બેઠ
જનુસે સીના મેરા દબાએ હુએ ॥ એહ કીસને એન મજેમેં
જગા દીઆ હમકો ॥ અલી થે ખાખમેં ઉનકો ગલે લગાએ
હુએ ॥ ખુદા પનાહમે રખે તુમારી મીજગાંસે ॥ સીતમકી ફીજ
ખાડીહે પરા જમાએ હુએ ॥ કીસીને ન કહા હાઅ મેરે દફનેક
વકત ॥ કે ઇનપે ખાક ન ડાલો એ હે નહાએ હુએ ॥ જો નજર
દીલ હે કીઆ યાર અસકરી ફીર કીઆ ॥ કે હમહે ઇશિકકી
ચોટે કથી જયાપ હુએ.

બાઅસે વેહશત હુઇએ તનહાઇ આપકી ॥ તીનકે યુન-
વાને લગી હમકો જુદાઇ આપકી ॥ આપકી જાને બલા કીઊંકર
કટે કુરકતકી ॥ રાત દીલ તળપકે રહે ગાઆ જબ યાદ આઇ
આપકી ॥ કરવટે લેતા હું શખ ભર નીંદ આતી નહીં ॥ રાત

ભર બે ચેન રખતી હે જીદાઈ આપકી ॥ આપકી ખાતોકા રહે-
તા હે મુજે હરદમ ખીઆલ ॥ જો કોઈ જોલા કાનામેં સદા
આઈ આપકી ॥ ખુદ ગણા કાઠો મુજે ખંજર ઈનાયત કીજીએ ॥
દુખીએ દુઃખ જાએ ન નાનુક કલાઈ આપકી. ॥

બેરવીની ધુરપત.

મોહકુ ખોડાવે કાન, બેર બેર બનસરીકી ઠેર સુનાવે—મોહકુ.
આંતરૂ—તેહરૂલી ભાસ ગાવે, પંચમ બેરવી ગાવે;
લગત તોડી મલ હીંદોગરાજ મોહલ. મોહકુ.

લાવણી.

મેં સોઈ પલંગડી ખીચ બખત કુપેરી ॥ અંખીયા મેરી
ગઈ મીચ નીંદમે ઘેરી. ॥ ટેક ॥ વાં આય અચાનક સજન
ખમર નહીં મુજકું ॥ ક્યા કહું સરમકી ખાત સખીરી તુજકું ॥
સાજન ભીડાઈ બાથ ચોલી બંધ ખોડા ॥ મેરા કચ્ચા લીંબુપર
હાથ ચારને ડાલા ॥ મોતનકી તુટી માત્ર બની બેહાલે ॥ વાં છુ-
ટા પસીના અંગ, હુઈ કંગાલે ॥ ચમકી ઉડી પીછુ ખુલ આંખ
ગઈ મેરી ॥ અંખીયા મેરી ગઈ મીચ નીંદમે ઘેરી ॥ ૧ ॥
સખ ખડા હો ગયે રૂવાં, સજન લપટાયા ॥ દાનુકા અંગ ભય

એક, નેન જલ આયા ॥ નહીં એસી મઝા કોઈ દીન સખીરી
આઈ ॥ નહીં એસા સુખ કોઈદીન સખીરી પાઈ ॥ લાલને મ-
સલીયા ગાલ બાલ બીખિરી ॥ અંખિયાં મેરી ગઈ મીચ નીંદમે
ઘેરી. ॥ ૨ ॥ અંદનકા શુભ પલંગ પાટી રેશમકી ॥ સોનેકે બા-
સને તલાઈ થી મસરૂકી ॥ દો ભયે ઇશકમે મગન હુવારંગ રોલે ॥
બરસે ઝરમર બરસાદ મેર મુખ ખેલે ॥ થન ચડચે સખી
ધમધાર અરે ચોફરી ॥ અંખિયા મેરી ગઈ મીચ નીંદમે ઘેરી.
॥ ૩ ॥ આશકને મુજ પર પ્યાર બહુત બતલાયા ॥ દુપટ્ટા કસ-
બી મુજે સખી આઢાયા ॥ કહું બખત બત્તિકા હુવા સખીરી
જબહી ॥ લાચાર ભઈ કિય પાર બિદા મેં તબહી ॥ નહીં મીલે
ફીર ફીર રમીક બુલાખી લહેરી ॥ અંખિયા મેરી ગઈ મીચ
નીંદમે ઘેરી ॥ ૪ ॥

ગરબીઓ.

ગીરધારીની.

ગીરધારીરે વાત કહું છું વીચારો, મુને મોહન આખ ન મારો;
મુને જલારે મારગડે સીદ વારો, મારો પાલવડો નવ ધારો-ટેક.

જુલ.

મુને રોકીને શું ઉભારોરે, જુઓ જુવે છે લોક હજારોરે.

આસો પડ્યો સ્વભાવ નઠારોરે, વનમાળીરે થારો ઘણો ફટકારો;
મુને મોહન—૧.

પ્રભુ મારારે આમ ન કીજે વાટે, કીક રહીયે પોતાને ઘાટે;
નથી મળતીરે પ્રિત વાળરે હાટે, કંઈ જોર જીવનને સાટે;

જીલ.

નથી જાણતા ધર્મ હુમારોરે, અમો અખળા લાજનો ભારોરે,
નથી રાખતા કંઈએક આરોરે, રસાયાળરે પ્રિત તણો પંથ ન્યારો,
મુને મોહન—૨.

હજી સાંખીરે રહીછું વાલમ વાર; હાવોં કહીસ કંઈક નઠાર,
નથી કેતીરે હું સમજી શા સાર, મુને લાજેછે કાંઈ પ્યાર;

જીલ.

પછી જાસે ભાર તમારોરે, નહી વાંકે હુમારો લગારોરે,
એમાં લાભ નથી કંઈ સારોરે, અલખેલારે છાનામાના સંધારો;
મુને મોહન—૩.

પાતળીયારે વાત કહું એક છાની, તમો સાચી લેજો માની,
મધ રાતેરે મંદીરિયે પ્રભૂ આવો, મુખે લ્યો લાખેણો લહાવો.

જીલ.

પછી રાખસો ના કંઈ ઉધારોરે, મારા જોખન મદન ઉતારોરે,
મારા તનના તાપ વીરારોરે, ગુણવંતતારે છોટમદાસ તીહારો.
મુને મોહન આંખ ન મારો—૪.

સખી આવોરે દરશન કરતા જાઓ, મારા હરીને સમજ
લાવો; હમસે રૂસ ગએ સ્વામીને જાએ મનાવો, મારી ગોકુલમાં
લઈ આવો. ॥ સખી આવોરે ॥ સખી મોરે મોહોન ગીરધારીરે,
કંઈ નાર મળી ધુતારીરે; છત્રપતિ કહે ગોખી નીત ગુણ ગાઓ,
મારા હરીને સમજ લાવો. ॥ સખી આવોરે દરશન કરતા જાઓ. ॥

ચલોચલો કીશનજી ચલોરે, ચલોચલો મોહનજી ચલોરે
મારા મંદીરે; તારી ગોકુલ જોવાને આવોને, મારો ખાલુડો જ
ન સતાવોરે. ॥ કીશનજી ચલોરે ॥ કાના દખી તોરી ચતુરા-
ઈરે ॥ મોરી સુધ ધુવં કહાં ખીસરાઈરે ॥ કીશનજી ચલોરે ॥
તારી વાત જાએ છે પ્રીજનારી, હું તો વારીવારી જાઈં ખલી;
હારીરે. ॥ કીશનજી ચલોરે. ॥

રામા મોરી ગાગરીયા ફારીરે, દખો દખોરે તુરકવામેખ-
રજરી કરીરે. ॥ રામા ॥ મેં જલ જમુના ભરને ગઈથી, ખીચ
મેદગર મોસે કીનીરે. ॥ રામા ॥ ચલ છાંડરે આલમ તોરી નકી
દુવાઈ, મોસે કીની ચતુરાઈ. ॥ રામા મોરીરે ગાગરીયા ફારીરે.

જશોદાજીશે કહેના જાએ, કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

ગાલી ખી દીની ગગરીઆખી છીની, ચોળીમે ગફલત કીનો.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

હાથ ખાંસુરીઆ ને ખાંઢેકમરીઆ, સામરી સુરત લીનીલીનીરે.
કનૈયા મોસે ગાલીરે દીની.

કાના સુનોને ખાત હમારી, હેમોરી બધઆં ન પકડોં
મોરારીરે. ॥ કાના ॥ ટેક ॥ પીયુજી હમારો છેરે નહારો, સાસું
ભુંડીને કપટી સસરો; હું પરધરની છું નારીરે. ॥ કાના ॥
લાજ મુકીને તમે થયા છે નહારા, મારગમાં તમે રોકો છે સારા;
મારગ દો મારા પ્યારારે. ॥ કાના સુનોને ખાત હમારો. ॥

રાધાજીનો હાર.

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાધયે, આપણ ગુણ શ્રીગોવીંદના ગાધયે;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાધયે. ॥ ટેક. ॥

સો ગોકુળની વ્રજનારીરે, બ્રહ્માણ્ડતાણી દુહારીરે;

પેર્યા ચરણા ચોળીને ચીર, આવી ઉભા છે જમુનાની તીર;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાધયે-૧.

એના આબ્રણનો નહીં પારરે, માંહી મેલ્યો એકાવળ હારરે;

સહુ જળ જમુનામાં નહાય, એમને હૈડે તે હરખ ન માય;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાધયે-૨.

હરી ઉભા જમુનાની તીરરે, નારી નાતાં દીડી જદુવીરરે;

પ્રભુએ પોપટનો વેશ લીધો, પછી હાર રાધાજીનો લીધો;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાધયે-૩.

હાર ભિરવ્યો આંખળીયાની ડાળે, પાળે ઉભા પછી શ્રીગોપાળે;
જળકીડા કરીને નીસરીયાં, પછી આબ્રણ અંજે ધરીયાં;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઘચે-૪.

રાધા આવ્યા તે કરતાં હાંસીરે, સહુ આબ્રણ જોયાં તપાશીરે;
ત્યાં તપાસ્યા તે સોળ શણગાર, નવ દીઠા એકાવળ હાર;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઘચે-૫.

સહુ સખીઓ અન્યઅન્ય પુછેરે, હાર ગયો એ કારણ શું છેરે;
સહુ સખીઓ મળી સમ ખાય, પછી રાધાને ચીંતા થાય;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઘચે-૬.

સખી આવી કહે રાધા પ્રત્યેરે, હાર હરીચે લીધો એક સરતેરે;
નારી જાય હરીની પાસે, હરી સખી ગોવીંદ ગુણ ગાશે;

ઓ સુજની ચાલોનેરે નાઘચે-૭.

સખિયો હરીની સ્તુતી કરે છે.

છખીલાછ આપોને હાર અમારો, અમને આવે ભરૂસો તમારો;

છખીલાછ આપોને હાર અમારો. ॥ ટેક. ॥

ત્યારે બોલ્યા દીનદયાળેરે, તારો કોણે લીધો હારેરે;
એમ કહીને ભુવરજીખીજ્યા, ચોરી કરેતેતો નરખીજા-છખીલાછ.
રાધા કહે છે તે આપ વીચારેરે, ચોરી કરતા ગયો જનમારેરે;
તું તો મહી માખણનો ચોર, ચાર્યા વ્રંદાવનમાં ઢોર-છખીલાછ.

ગોકુળમાં તે ચોરી કરોછોરે, વ્રજ-નારીની પુઠ કરોછોરે;
 તુતો જન્મારાનો જુઠો, હાર આપ્યા વીના નહોં છુટો—છબીલાછ.
 ગોકુળમાં તે ચોરી ગાયરે, તારૂં ગ્વાલ-પાણું નવ જાયરે;
 તને કપટીને કોણુજ ધીરે, ના રહેવાય જમુનાની તીરે—છબીલાછ.
 રાધાકેરાં તે મર્મ વચનરે, શુણી બોલ્યા જગજગનરે;
 એમ કહે છે તે અંતરજામી, નથી બીતો ગોર્વાદનો સ્વામી.
 છબીલાછ આપોને હાર અમારો, અમને આવે ભરૂંસો તમારો.

હરી કહે છે.

આ રાધા જુઠી નારી ઠગારી, ધુતવાને આવીછું ધુતારી;
 આ રાધા જુઠી નારી ઠગારી. ॥ ટેક. ॥
 અમને જુઠી તે ચોરી ચઢાવેરે, તેનું ધીજ-પતીજ કરાવેરે;
 સર્વ દેખતા જોઈ સાચો, તારા મુખપર મારૂં તમાચો—આ રાધા.
 નારી નદીઓના નીર મગાવેરે, સહુ દેખતા મુજને પાવેરે;
 જો પુછે તીરથનું પાણી, હાર તતક્ષણ આપું આણી—આ રાધા.
 નારી કેરો તે કુંભ મગાવેરે, મોટો મણિધર માંય ચુકાવેરે;
 સર્વે ઉભો સાહેલીનો સાથ, હું ઝાલું તે જમણે હાથ—આ રાધા.
 ચાર ગજની તે કચારી બોદાવેરે, તેની મધે અગ્નિ ધીકાવેરે;
 પગ પરસીને નીસરૂં બહાર, ત્યાંથી ચુકતો આપું હાર—આ રાધા.
 ધીજ-પતીજ કરતે ચુકરે, હાર હલામાં આણીને ચુકરે;

નથી ખોડીતો ગોર્વાદના સ્વામી, પછી રાધા બોલી શીશનામી;
ઓ રાધા બુડી નારી ઠગારી.

રાધા બોલી.

બુધરજી બુલાં શાંને ભમાવો, હાર મેલ્યો હોય ત્યાંથી લાવો;
બુધરજી બુલાં શાંને ભમાવો. ટેક.

તીર્થ સગળાં તમારી કાયારે, કોણ દુભે જશોદાના જયારે;
તારા પ્રાક્રમ વેદ વખ.ણે, તને ચૌદ લોકમાં જાણે—બુધરજી.
કાળીનાગ તેં નાથ્યો કાળારે, ત્યાંતો વીખની ન લાગી જ્યાળારે;
હું તો જાણું તમારી ધાતો, વિઠલ મેલો વાહ્યાની વાતો—બુધરજી.
મનુ દાવાનળ તમે પીધોરે, સહુ દખતાં પસલીમાં લીધોરે;
મનુ પાવક નહીં પરજળે, હાર આપ્યા વીના નહીં ચાલે—બુધરજી.
મંદ્રાચળનો રવિયો કીધોરે, રતનાગરને મથી દીધોરે;
વાસુનાગને નેતરે તાણ્યો, ત્યાં વિખનો ભય નવ આણ્યો—બુધરજી.
સાને કાળે તે રાઠ વધારોરે, હાર ઇજ્જને આલો અમારોરે;
હું મેલો હરિજી હડીલા, ગોર્વાદના સ્વામી રસીલા.

બુધરજી બુલાં શાંને ભમાવો.

રસીલા રસમાં રહ્યા છો બુડી, રંગ રેલતાણી છોળ ઉડી.

રસીલા રસમાં રહ્યા છો બુડી.

ટેક.

રઝસે રીયાશ્રી વૈકુંઠનાથરે, હરીયે જાલ્યો રાધાજીનો હાથરે;

રીઝયારીઝયા તે શ્રીવનમાળી, રાધા હાથોહાથ લે તાલી-રસીલા.
 માંડયો રસ કીશોર કીશોરીરે, સ્યામ સ્યામને રાધા ગોરીરે;
 હરીયે રમવાનો રસ થાપ્યો, પછે હાર રાધાજીનો આપ્યો-રસીલા.
 રાધા દીસે રંગીલી રૂડીરે, ખળકે કંકણને વળી ચુડીરે;
 ઘણું રીઝ્યાં રાજને રાણી, દરશન દીધાં તે સારંગપાણી-રસીલા.
 હાર ગાય બે નરને નારીરે, તેને કૃપા કરે મોરારીરે;
 હરિયે પ્રેમીને રસ પાચો, હાર ગોવિંદદાસે ગાચો-રસીલા.

બુદ્ધા બુદ્ધા રાગના પરચુરણુ ગાયણુ:

મેંદી લગાને દ સો મેરી આલી મેંદી લગાને દ, મેંદી
 લગાને આવે તોરી સાસુ, જો માંગે સો દ ॥ સો મેરી—૮૬. ॥
 મેંદી લગાને આવે તોરી નાણદી જો માંગે સો દ ॥ સો મેરી—૧.

હજારા મેરા કાનકા મોતી, (બે વાર.) એ મોતી મેરે
 લાખ ટકેકા, ઘર છતીઅનપર મોતી ॥ હજારા—૧. એ મોતીકી
 મેરે છાખ ભરી હે, જળ જમુનાપર ઘોતી ॥ હજારા—૨. એ
 મોતી મેરા કોઈ ધુંડકે લાવે, આધા જોખન ઉસે દતી ॥ હજારા—૩. અગલી બજાર મેંને મોતીબી ખોયા, પીછલી બજાર
 ખડી રોતી ॥ હજારા—૪. એ મોતીકુ મેરે ખાલ પોચા, મુખ

આયનેમે જોતી ॥ હજારા—૫. એ મોતીકે બદલે મોતી મંગા
દે, મોતી ખીના નહીં સોતી ॥ હજારા—૬.

દહીં મારે તુરકવાને ઘેર લીના, ઘેર લીના ઘેર લીનારે ॥
દહીં મારે—૧. આપે જાગે વારી, મેકે જગાવેરે, લાખ રપેકી
મોરી નોંદ ગઈ ॥ દહીં મારે—૨. કોરીસી મટુકીમે દહીં જમા-
ચારે, કોઈ લોરે તુરકવાને ઘેર લીનારે ॥ દહીં મારે—૩.

ધીરા ધીરાંરે લગાએ લીના જાએ, લગાએ લીના જાએ
લગાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૧. હરહર ખાંસુકી એરે ખાંસુ-
રીઆરે, કોઈ મોરલી સુનાએ લીના જાએ ॥ ધીરા—૨. એ
મેરે તગાવમે છોટીસી મછલીઆરે, કોઈઆણે ચખાએ લીના
જાએ ॥ ધીરા—૩. ઇતની કહી મોરે પીયાસે કહીઆરે, તોરી
જમુનામે દલીદે જાગ ॥ ધીરા—૪.

ઓ મેરા પતવા, ખતવા ચોરાયા, દારી ચોરાઈ નાલશ
કરૂંગી પોલીસમે. ॥ ઓ મેરા ખતવા તુમને ચોરાયા, નાલશ
કરૂંગી પોલીસમે. ॥ ખતવા ચોરાયા દારી ચોરાઈ, જાખંન લુત
મક્તમે, ખી પતવા નાલશ કરૂંગી પોલીસમે.

ઓ મારી જાણી કેસ લો. (એ વાર) દવળમાંની પુતળી
ને, ખાળે ગુગળનો ધુપ, ધંગ વીનાની અક્ષી તેના શું કરે રંગ-

ને રૂપ ॥ આ મારી ॥ પેહેલે કુવે રાજા મેં ભરૂં પાણી બીજે કુ-
વે પાણીઆર, કોઈ રસીઆની નજર લગી, મેરા ગુંગઠ ખુલ
ખુલ જાયે ॥ આ મેરી ॥ દીલ્લીને દરવાજે રાજા શીકાર રમવા
જાય, અતુર હોયતો ચેતને કંઈ મુરખ ગોડાં ખાય ॥ આ મેરી ॥

બેરનીયા લગ ગઈ આંખરે, ચલત પવન સો રહી અ-
ગના ॥ બેરનીયા—ટક. મેં જો સોઈતી ખુલમાં નીંદકી માતી,
મેહેલોમે હો રહ્યા સોરરે, ગજરા ગજરા ક્યા કરો, મેરા ગજરા
લે ગયા ચોરરે ॥ ચલત—૧. ચોર આંખે ચોરી કરને, આંખે
આંધી રાતરે, ગલેકા મેરા હરવા લીના, બેરનકા લીયા બાંકરે ॥
ચલત—૨. ચુવાં ચંદન સાડી પેની, જોખન તેરા લાલિરે, જખ
લગ તેરા જોર બના, ગોરી તખ લગ તેરા માનરે ॥ ચલત—૩.

મન પરદશી લો કે રાજા મેરા, મન પરદશી લો—૧.
કોન ખડી હે કામીના, ને ક્યા હે તેરા નામ; નવ ટકી તું કયુ
પુછે, સેજ મેરા નામ; ખુલ દે ખડકીયારે કે સેજ પ્યારી ખુલ દે
ખડકીયારે—૨. તેજ છુટાં ખાગસે, કસબે પડી પુકાર; સખ દર
વાજા બંધ હુવે, નીકલ ચલે અશવાર; ખુલ દે ખડકીયારે કે ખં
દ જાન ખુલ દે ખડકીયારે—૩. પીયા બસત હે પાહાડમે, અ
મ જમુનાકે તીર; અખકો મીલનો કહીન હે, પાંઉમે પડે જંજીર;
મારાખી જયગારે પંજખી છોરા મારાખી જયગારે—૪. નદી

કીનારે મુઠ્ઠા જલે, ધુવાં ન પ્રગટ હોય; તુજ કારન મેં જલું;
મુવા ન છૂતા કોય; ખુલ કેવડીયા લી કે ખંદ જન ખુલ કે
વડીયા લી—૫.

ખાંસુરી ખજકે કાના ખાંસુરી ખજયકે, આજ શામ મોહ
લીચો ખાંસુરી ખજયકે—ટેક. હર હર સખ કરત જાત, ગાગર
શીર ધરત જાત; નીર નાર જરન ચલી, સુધ ન રહી શરી-
રકી—૧. ખન ખન સખ ઢુંઢકે, કટાય ડારું ખાંસરા, નીપજે
નહીં ખાંસ હો, ખજે નહીં તોરી ખાંસરી—૨.

ખાલતા કીઉ નહીંરે માસુકડા, ખાલતા કીઉ નહીંરે—ટેક.
શીર તોરે ગગરે દા ચીડા, ગજે મોતનકી માળારે, હાથમે તોરે
પરેમ કટારી, મારતા કીઉ નહીંરે; માસુકડા—૧. મુંખધકે તો
લવેંગ સોપારી, દીલીકે દશ પાનરે; એક તાંખાલન એસી ખડી
વાં, લાખ ટકા ખુરખાન; માસુકડા—૨.

લીંબુ નીચે કોન ખડા મેરી જાન, લીંબુ નીચે કોન ખ-
ડા મેરી જાન—ટેક. છોટે છોટે લીંબુવા અજબ રસીલે, તોડ
લીએ નાદાન ॥ લીંબુ—૧.

અમસે છલબલ કર સઘઆ, સોતન ઘર ગએ રહેરે—ટેક
જે જે સઘઆ તુમને કહી સોહી, તોતો અમને માનારે, અખ

ના માનુ'ગી સઘઆ, તોરે એ ઢંગ નહે નહેરે ॥ અમસે—૧.
ભાર લયો ઉઠ જાકે આએ, હસકે કીની ખાતરે, મીઠી મીઠી બ-
તીયાં કર મેરા, મન હર લીએ લીએરે ॥ અમસે—૨. પ્રીત લ
ગી કપટી મોહનાસે, ના કર એસી પ્રીતરે, કીને ફુતીએન ખીર-
માયા સઘયા, ઉને લગીએન ગએ રહેરે ॥ અમસે—૩. ખાંધે
કાળી કમળી સઘયા, ગલે મોતનકી માળારે, ઇશકે નાવસે એકે
સઘયા, ખીંદ્રાખન ગએ રહેરે ॥ અમસે—૪.

છેલા મત પીચોને દાડી ॥ રે નીદીઆમે આણુ સતા-
ધરે ॥ હેજ દુસ્મનને આણુ સતાધરે ॥ છેલા ॥ દાડની તીખીતીખી
માથે મટુકી મારે ॥ ચુડલે ચુક ચડાશી ॥ ઉભીરે ગોરી અરજ
કરું છું ॥ મારો પીયુજ તરશે જાએરે ॥ છેલા પીચોને દાડી.

કાલી ઘટા કોયલ ખન છાંઈ, મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી.
કહો સખી કહાં હુએ જના, મોકો સીંગાર ખીના નહીં ચએના;
કરકર ખીજલીજા ચમકે, ઉપરસેં તો વાદલ ગરજે—મહેલોમે,
મોરી સંગકી સાહેલીઆં ફડકે, સકી છાંયા અખર ભરપુર, પી.
યા હૈ દુર સખર કર નારી—મહેલોમે તડપ રહી પ્યારી.

હાથ પકડ મોરા ખેંચત સાવરા, મેં પનીયાં ફેસે જા-
ગિરે—હાથ પકડ. હમારી અખીયા છીની ગગરીઆં, રસીઅ-

નકુ ઘટ ડાલીરે; નેણુ લડાવત હસ હસ અમસે, મેં પનીઆં
કેસે જાડોરે—હાથ પકડ મોરા ખેંચત સાવરા.

ચાલો નીકલો બાહેર તોફાન મચાવા, તોફાન મચાવા;
તોફાન મચાવા—ચાલો નીકલો. બુવો બુવો વાદલ ગેરાઈ
ગયું, ઉપર આયું નીચે ગયું; દેવી મલેકા આવી લાગશે.
ચાલો નીકલો બાહેર તોફાન મચાવા.

પ્યારીકી પતીયાં પીયુષ ખાંચતહે, ખેહાગન આવન્ને.
સીદસલી પેલે લીખું કંઈ, મુંબઈ નગર સુખાણુ; તારારે પગની
મોજડી કંઈ તે મારો ભરથાર ॥ પ્યારીકી ॥ સાળુ શોધાંનેડલો
કંઈ ચુડલે હથીદંત, મોહાલે પધારે શોરડી તમને ચાદ કરેછે કંડા
॥ પ્યારીકી ॥ સાજન ચાલ્યા ચાકરી કંઈ, લવેંગ સોપારી પા-
ન; કરજેડી કામીના કહે, તેનો મુજરો લીજે મારૂ ॥ પ્યારીકી ॥

કબુ હોતે ખુશી કબુ હોતે ખફા, એસે નાદાનોકી દાસ્તી
કીયા ॥ કબુ ॥ એસા મેં જાણતી પ્રીત નહીં કરતી, છોટાશા
જયરા લેતી ખચા ॥ એસે ॥

ખબર.

આ ચોપડી સુરતમાં “દેશી મી-
ત્ર” તથા “ગુજરાત મીત્ર” આફ્રીકામાં કા-
સીદાસ ભગવાનદાસ પાંસેથી ચોકડી કી
મને મળશે. દેશાવર વાળા પાંસેથી ટપાલ
ખરચ સાથે ૦-૩-૬ લેવામાં આવશે.

સામટી ખરીદનારને કમીશન આ-
પવામાં આવશે.

જે આ ગાયનની ચોપડી વાળી મ્હો-
ટી થાય અને ખરીદનારને ભારી કીંમત
ની થક પટે એમ વારી એના ભાગ પાડ-
વામાં આવ્યા છે.

